

عنوان مقاله:

تاثیر الگوی کلان مقیاس اقلیمی انسو (ENSO) بر اپیدمی بیماری لیشمانیا (مطالعه موردی شهرستان قصرشیرین)

محل انتشار:

مجله زیست شناسی جانوری تجربی، دوره 6، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

زهرا زارعی چقابلکی - دانشجوی دکتری اقلیم شناسی، دانشگاه لرستان، ایران

منصور حلیمی - دانشجوی دکتری اقلیم شناسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

بیماری سالک جلدی بعد از مالاریا دومین بیماری حاره ای مهم است و سالانه حدود یک تا دو میلیون نفر رخداد جدید این بیماری در جهان ثبت می شود. بیماری سالک جلدی دارای سه مولفه اساسی به نام انگل- مخزن- ناقل است که شرایط آب و هواشناسی از طریق تاثیرگذاری بر این مولفه ها، رخداد بیماری را در هر منطقه کنترل می کند. هدف این پژوهش، بررسی تاثیر الگوی جوی-اقیانوسی نوسان جنوبی، به عنوان یک عامل تاثیرگذار در شرایط آب و هوایی کشور در بروز بیماری لیشمانیا در شهرستان قصرشیرین می باشد. در این راستا داده های مربوط به الگوی نوسان جنوبی از سایت دانشگاه East Anglia برای دوره آماری ۱۳۶۹ تا ۱۳۹۱ اخذ گردید. داده های مربوط به شیوع سالانه بیماری لیشمانیای شهرستان قصرشیرین نیز از منابع زیربط به دست آمد. برای ارزیابی تاثیر فازهای سرد و گرم این الگوی کلان مقیاس جوی، داده های شیوع بیماری بر اساس فازهای مذکور ماهانه تفکیک شده و با اجرای آزمون student_t دو طرفه مستقل، معنی دار بودن تفاوت داده های شیوع بیماری در فاز های گرم و سرد انسو، بررسی گردید. نتایج نشان داد که شیوع سالانه بیماری لیشمانیا در شهرستان قصرشیرین، تنها برای ماه های اسفند و فروردین معنی دار است. اجرای آزمون مستقل دو طرفه بر روی دو سری موارد بیماری تفکیک شده بر اساس فازهای گرم و سرد انسو در ماه های اسفند و فروردینحاکمی از آن بود که در سال هایی که همراه با فاز سرد انسو(لانینا) می باشند، شیوع بیماری در شهرستان قصرشیرین به طور متوسط بالاتر از سال هایی است که در ماه های اسفند و فروردین آنها فاز گرم انسو (النینو) حاکم بوده است.

کلمات کلیدی:

الگوی نوسان جنوبی، بیماری لیشمانیا، النینو و لانینا، قصرشیرین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1851878>

